

Sopečný klenot

Večerní inverze z hřebenové cesty po kráteru.

Večerní souboj slunce a mraků v kráteru Caldera de Taburiente.

■ Kanárské ostrovy se během 90. let staly symbolem rodinných plážových dovolených. Moji přátelé se tedy pobaveně popadali za břicho, když jsem jim oznámil, že se odjíždím toulat po Kanárech s krosnou na zádech. Sedm kanárských ostrovů se ale navzájem tak neuvěřitelně liší. Každý z nich tvoří téměř malý kontinent, kde najdeme ochutnávku všemožných druhů krajín.

Západní část souostroví si překvapivě zachovala svoji tradiční zemědělskou podobu. Díky absenci pláží odolaly tyto hornaté ostrovy tlaku turistického průmyslu, zdejší zachovalá příroda a dramatické sopečné pohoří nejednoho mile překvapí. Pro vícedenní túry a nerušený pobyt v horách je vhodný např. ospalý ostrov La Gomera, odlehlý El Hierro či sopečný klenot Kanárských ostrovů - La Palma. Ne nadarmo se La Palmě říká La Isla Bonita - tedy krásný ostrov. Kanárským ostrovům se podobně jako severněji položené Madeiře přezdívaly Ostrovy věčného jara. To samozřejmě platí pro nízko položené oblasti mořského pobřeží, kde jsou příjemné celoroční teploty okolo 20 °C i během zimního období. Vydáte-li se do hor, je třeba počítat se čtyřmi ročními obdobími jako u nás, během zimních měsíců v horách (nad 2000 metrů) přes noc může i mrznout. Vhodná doba k návštěvě Kanárů je od podzimu do jara, populární je možnost útěku před naší zimou. To byl také náš plán, nicméně i zde kousek od afrických břehů lze během zimy zažít nejpříjemně vlezlou mlhu, víchr a chlad.

Turistův ráj

La Palma má tvar obrácené kapky vody orientované v severojižním směru s délkou pětáctýřiceti kilometrů. Žije zde okolo 85 000 pohodových a veselých os-

Ne nadarmo se La Palmě říká „La Isla Bonita - tedy krásný ostrov

trovanů. Nejvyšší vrchol Roque de los Muchachos se tyčí do výšky 2426 metrů. Celý ostrov je velmi členitý s velkým převýšením - z moře vyrůstá opravdu strmě. Během měsíčního putování po Kanárských ostrovech jsem po La Palmě prochodil čtrnáct dnů, a pořád by se daly nacházet další zajímavé túry. La Palma je totiž doslova protkána velmi hustou sítí značených stezek, které v kombinaci s kvalitními turistickými mapami (např. Kompass 1:50 000, Freytag & Berndt), dělají z ostrova skutečný trekový ráj. Na La Palmu se dá bez problémů přejet trajektem buď z turistického Tenerife, nebo z Gomery (cena okolo 40 eur). Další možností je na La Palmu přímo doletět. Celý ostrov má kvalitní síť asfaltek, překvapí-

vě jednoduše se zde dá přepravovat autobusy, které jezdí podle jízdního řádu. Ceny se pohybují od 2 eur při kratší cestě až po 5 eur za delší cestu. Autostop také funguje bez problémů.

Caldera de Taburiente

Severní části ostrova dominuje dramatický kráter Caldera de Taburiente. Caldera vznikla sesunutím nejvyšší části sopečného pohoří do moře a následovně dno kráteru ještě prohloubila říční eroze. Do nitra horské hradby tvaru písmene U lze dojít během půldenní trasy Roklí strachu - Barranco de las Angustias. Kráter funguje jako obří trychtýř o průměru osmi kilometrů, a pokud v oblasti zaprší, veškerá voda odtéká právě touto soutěskou, kterou vede nejhezčí přístupová cesta na dno kráteru. V deštivých dnech tedy bývá cesta kvůli bezpečnosti uzavřena, na druhou stranu lze cestou vidět např. železité barevné prameny Cascada Colores či malý vodopád - věc na často velmi suchých Kanárských

Uvnitř kráteru Caldera de Taburiente.

ostrovech nevidanou. Caldera de Taburiente je národním parkem, jehož správa uvnitř kráteru provozuje informační centrum a malý kemp. Kempování v úžasném prostředí panenských lesů kanárských borovic s výhledem na nejvyšší horský hřeben La Palmy, tvořící okraj kráteru, je zdarma. Nicméně je třeba mít rezervaci (on-line na internetu, či v návštěvnickém centru NP), se kterou je možné strávit v kempu až šest nocí. Uprostřed února jsme zde jediní návštěvníci a venkovní teplota je kolem 10 °C. Jedinou vadou tohoto místa je malé množství túr, které lze uvnitř kaldery podniknout. Stezka vedoucí úbočím kráteru do sedla La Cumbrecita je těžko schůdná a většinu roku uzavřená kvůli sesuvům půdy. Na hlavní okružní hřeben kráteru lze tedy vylézt buď po dálkové trase GR 131, anebo ušetřit síly i čas a dojet autem či dostopovat až na nejvyšší vrchol celého ostrova Roque de los Muchachos (2426 metrů). Jakto, že až sem vede silnice? Počasi na Kanárských ostrovech totiž ovlivňují celoročně ze severu vanoucí větry zvané pasáty, které přinášejí oblačnost. Mraky narážející na hradbu La Palmy se nachá-

zejí ve výšce od 1500 do maximálně 2000 metrů. Kvůli tomu na severním svahu ostrova hodně prší a najdeme tam dokonce subtropické pralesy, zatímco jižní polovina La Palmy je suchá a vyprahlá. Ale zpátky na hřeben - jeho nejvyšší část se celoročně nachází nad mořem mraků a z tohoto důvodu zde byla postavena astronomická observatoř. Hřebenová cesta vedoucí po jednotlivých vrcholech kráteru (zejména úsek Roque de los Muchachos - Pico de la Nieve) nad nekončící inverzí mraků a s horským sluncem v zádech patří k tomu nej-

lepšímu, co může trekking na Kanárských ostrovech nabídnout. Během zimy na hřebenu může i nasněžit a pravidelně v noci mrzne. Nicméně výhledy, často i na okolní ostrovy, jsou famózní.

Cesta vulkánů

Několikadenní túru lze protáhnout přes hřeben Cumbre Nueva až do jižní poloviny ostrova, kde se nachází Ruta de los Volcanes - tedy Cesta vulkánů. La Palma je vulkanicky nejaktivnější z Kanárských ostrovů a přechod jižní poloviny ostrova vede

PAVEL SVOBODA

*1985, geograf a fotograf

Po vydatém čundru na Madeiře zamířil rovnou na měsíc i na Kanárské ostrovy. Více o autorovi se dozvíte na jeho webu www.photo-svoboda.cz či na některé z jeho cestopisných přednášek, které rád pořádá.

Jižní mys La Palmy – dokonalá romantika.

mezi struskovými kužely sopek, které sopily lávu během několika posledních století. Z tábořiště El Pilar lze celou hřebenovou túru mezi lávovými poli a borovicemi z nich vyrůstajícími projít během jednoho dlouhého dne. Toto je pravá sopečná krajina, kdy vám drolivá láva křupe pod nohama. Stejně jako na dalších trecích je třeba se dostatečně zásobit pitnou vodou, v terénu se podstatně nevyskytuje. Příjemným zpestřením jsou ale pikniková místa zona recreativa, roztroušená po ostrově (a vyznačená v mapách), kde lze velmi příjemně zdarma přespát, ale hlavně je zde mimo posezení i tekoucí čistá voda! Člověk někdy musí vzít zavděk jakoukoli vodou, určitě s sebou vezměte dezinfekci na vodu. Na Cestě vulkánů lze doporučit odpočívadlo Fuente de los Roques ve svěžím borovicovém lese. Ostatně toto místo doporučují i další Češi, kteří na rozcestník značící odbočku dopsali: Jděte na Roques. Obecně není se stanováním na La Palmě problém, nějaké místo se na jeden až dva stany vždycky najde. Túra pokračuje přes městečko Fuencaliente a hezký, leč placený kráter San Antonio (657 m) až na stále ještě horký vrchol sopky Teneguia (427 m), který se jako poslední z kanárských vulkánů probudil v roce 1971. Slunce sílí, výrazně se otepluje a krajina je vyprahlá. Zdejší víno nesoucí jméno po sopce Teneguia výborně zachutná na snad nejromantičtějších místech celé La Palmy - v opuštěné rybářské osadě s majákem na nejjižnější mysu ostrova. Teplota vody v moři není na dlouhé koupání, na spláchnutí prachu z cest ale postačí.

Vlhký sever

Kolem La Palmy krouží dlouhá pobřežní trasa GR 130, vedoucí mezi banánovými plantážemi a přes četná údolí zvaná *barrancos*. Dramatické úseky nad mořskými útesy se nacházejí na svěžím zeleném severu ostrova. V žádném případě nevynechte cestu vavřínovými lesy k pramenům Marcos a Corderos v rezervaci Los Tiles. Cesta proti proudu vody zavlažovacím kanálkem vede skrz první, druhý, třetí až třináctý tunel. Voda crčí pod nohama i ze stropu, ani s čelovkou již není mnoho vidět. Celý promočení vybiháme v subtropické džungli u hřmíčích vodopádů - scéna jako z jiného světa. La Palma je opravdový přírodní klenot. 📍

📍 Text a foto: Pavel Svoboda

Nekonečné moře mraků.

everestinfo

STÁT, OBLAST/POHOŘÍ

Kanárské ostrovy – Španělsko

MAPY A PRŮVODCE

Kvalitní turistické mapy jsou např. La Palma - Kompass (1:50 000) nebo od Freytag & Berndt. Průvodce Lonely Planet - Kanárské ostrovy moc informací o trecích neobsahuje.

ROČNÍ OBDOBÍ

Podzim až jaro, asi září/říjen až květen/červen, leden a únor je chladnější, více oblačnosti a silnější vítr.

ČASOVÁ NÁROČNOST

Různé kombinace dvou až tří denních treků.

UBYTOVÁNÍ

Kempy v Caldera de Taburiente a El Pilar jsou zdarma, ale nutná předchozí rezervace. Na ostrově je jen pár klasických kempů (např. Puntagorda) – cena okolo 5 eur. Pro přespání se dají příjemně využít grilovací místa (zona recreativa). Volné táboření není oficiálně dovolené, ale lehce praktikovatelné.

VODA, JÍDLO

Vodu je nutné dobírat při každé příležitosti a často je třeba ji dezinfikovat. Jídlo lze dokupovat v supermarketech za běžné ceny.

DOPRAVA

Letecky nejlépe z Německa, Ryanair létá na Kanárské ostrovy prakticky za babku. Na místě půjčené auto, bus nebo stopování.

NÁROČNOST

Túry v Caldera de Taburiente jsou často exponované a vzdušné, Cesta vulkánů je technicky nenáročná.

VYBAVENÍ

Na vaření doporučují raději benziřák (plynové bomby se dají „údajně“ sehnat), nicméně pozor na požáry!

KAM DÁL

Další ostrovy: La Gomera, El Hierro či Tenerife – výstup na sopku Pico del Teide (3717 m) – nejvyšší horu Španělska.

DALŠÍ TIPY

Pokud chytíte chladné počasí, svařák z levného vína skvěle zahřeje.